

I.Sygn. akt XIV K 196/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

II. Dnia 31 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku w Wydziale XIV Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR del. do SO Andrzej Haliński

Ławnicy: Krystyna Łyszcz

M. S.

Protokolant: st. sekr. sąd. Malwina Świerczyńska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Tczewie – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

oraz oskarżycieli posiłkowych B. K. i J. B. – nie stawili się zawiadomieni prawidłowo

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 3 października, 27 października, 28 listopada 2017 r., 4 stycznia, 30 stycznia, 2 marca, 20 kwietnia, 22 maja, 18 lipca, 21 sierpnia 2018 r.

sprawy:

D. P., syna J. i B. z domu (...), urodzonego w dniu (...) w G.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 9 grudnia 2016 roku w miejscowości G. dokonał uszkodzenia ciała S. A. poprzez zranienie nożem policzka, które to obrażenie spowodowało naruszenie prawidłowych czynności narządów ciała poniżej dni siedmiu

tj. o przestępstwo z art. 157 § 2 kk;

II. w dniu 9 grudnia 2016 r. w G. dokonał rozboju na osobie F. Z. w ten sposób, że po uprzednim zablokowaniu wyjścia z budynku na Placu (...) i użyciu przemocy polegającej na zatrzymaniu w celu doprowadzenia do wydania pieniędzy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 100 zł

tj. o przestępstwo z art. 280 § 2 kk;

III. w dniu 9 grudnia 2016 roku w G. groził pozbawieniem życia J. B. i B. K., które to groźby wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadnione obawy, iż zostaną spełnione

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk;

IV. w dniu 11 grudnia 2016 roku w G. groził pozbawieniem życia B. K., które to groźby wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnione obawy, iż zostaną spełnione

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk;

V. w dniu 11 grudnia 2016 roku w G. dokonał uszkodzenia telefonu komórkowego marki S. (...) na kwotę 600 zł na szkodę B. K.

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 kk;

VI. w dniu 11 grudnia 2016 roku w G. groził pozbawieniem życia J. B. poprzez „pocięcie” nożem, które to groźby wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnione obawy, iż zostaną spełnione

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk

I. oskarżonego D. P. w granicach zarzutu postawionego mu w punkcie I aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 9 grudnia 2016 r. w G. naruszył nietykalność cielesną S. A. w ten sposób, że przyłożył mu ostrze trzymanego w ręce noża do lewego policzka, czym spowodował obrażenie ciała w postaci zadrapania twarzy – policzka lewego, które nie spowodowało naruszenia czynności narządu ciała bądź rozstroju zdrowia, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresach od 10 lutego 2009 r. do 3 marca 2009 r., od 15 grudnia 2010 r. do 30 sierpnia 2011 r. i od 5 września 2011 r. do 12 czerwca 2013 r. części kary łącznej 2 (dwóch) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 7 maja 2010 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 12/10 m. in. za podobne przestępstwo umyślne kwalifikowane z art. 158 § 1 kk, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 217 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za to skazuje go i na podstawie art. 217 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego D. P. w granicach zarzutu postawionego mu w punkcie II aktu oskarżenia uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 9 grudnia 2016 r. w G. dokonał kradzieży cudzej rzeczy ruchomej w postaci pieniędzy w nieustalonej dokładnie kwocie nie mniejszej niż 100 zł i nie większej niż 140 zł po uprzednim groźeniu F. Z. natychmiastowym użyciem przemocy wobec jego osoby w ten sposób, że swoim ciałem zablokował wyżej wymienionemu wyjście z budynku położonego przy Placu (...) i kazał mu wejść do klatki schodowej i oddać pieniądze ze wskazaniem, że wówczas nic mu się nie stanie, czym działał na szkodę F. Z. i E. K., przy czym czyn tej uznaje za wypadek mniejszej wagi, zaś oskarżony czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresach od 10 lutego 2009 r. do 3 marca 2009 r., od 15 grudnia 2010 r. do 30 sierpnia 2011 r. i od 5 września 2011 r. do 12 czerwca 2013 r. części kary łącznej 2 (dwóch) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 7 maja 2010 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 12/10 za podobne przestępstwa umyślne kwalifikowane 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z art. 158 § 1 kk, z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za to skazuje go i na podstawie art. 283 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. uniewinnia oskarżonego D. P. od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia;

IV. uniewinnia oskarżonego D. P. od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie IV aktu oskarżenia;

V. uniewinnia oskarżonego D. P. od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie V aktu oskarżenia;

VI. uniewinnia oskarżonego D. P. od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie VI aktu oskarżenia;

VII. na podstawie art. 568a § 1 pkt 1 kpk, art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego D. P. w punktach I i II wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego D. P. w punkcie VII wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia oskarżonego wolności w sprawie w postaci tymczasowego aresztowania od dnia 30 grudnia 2016 r. godz. 22:10 do dnia 19 grudnia 2017 r. godz. 22:10 ustalając, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IX. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 1184 ze zm.) oraz § 17 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 3 i 5, § 20, § 2, § 4 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata M. P. kwotę 4.582,98 zł (czterech tysięcy pięciuset osiemdziesięciu dwóch złotych 98/100) brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

X. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk, art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonego D. P. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym opłaty, zaś na podstawie art. 630 kpk w części, w której oskarżonego uniewinniono od popełnienia zarzucanych mu czynów, wydatkami obciąża Skarb Państwa.